

tellsens Fundats har et dobbelt Diemed. Stifterinden har for det Første villet, at Stiftelsen paa Jagerspris skulde blive et varigt Minde om Kong Frederik den Syvende, — denne Bestemmelse er paa særlig Maade sat i Spidsen for forskjellige af Fundatsens Punkter — saaledes at Jagerspris med dets Omgivelser skulde blive staaende uberrørt, fredet og helliget som Minde om den afdøde Konge. Paa denne Side af Stiftelsens Diemed maa man bestandig have Opmærksomheden skarpt heftet, og i Sammenhæng dermed maa man bedømme de Foranstaltninger, Bestyrelsen maatte have taget. Der er imidlertid i det forløbne Aar fremkommet en Række af stærke Anklager imod den nuværende Bestyrelse, som gaa ud paa, at den, om den end ikke ligefrem er optraadt i Strid med Fundatten, saa dog i alt Fald er optraadt i Strid med dens Mand, med dens Hensigt. Disse Klager ere komne frem fra forskjellige Sider i den offentlige Presse; de ere ikke fremkomne fra en enkelt Side, men fra flere, og det har med Grund maattet forundre Offentligheden, at Bestyrelsen ikke har set sig foranlediget til i mindste Maade at tage til Gjemme imod de Klager, der ere fremførte. Man kunde jo være berettiget til at antage, at den Klage, der lades uimodsagt, ogsaa fra Bestyrelsens Side er bleven anerkendt som rigtig. Seg skal ikke her komme vidtløftig ind paa Enkelthederne af den lange Række af Klagepunkter, som er fremkomne; netop fordi de have foreligget Offentligheden, tør jeg anse dem for bekendte i adskillige Punkter, og jeg skal derfor ikke nu komme nærmere ind derpaa, just fordi jeg i alt Fald fra den høitærede Justitsministers Side turde vente en Oplysning om disse Klagers Anledning og deres større eller mindre Berettigelse. Seg skal kun nævne, at disse Klager ikke have været rettede imod ubetydelige Punkter, men tværtimod imod saadanne Punkter af Bestyrelsens Virksomhed, som ligger Stiftelsens Hovedøtemed meget nær. Man har saaledes klaget over, at der fra Bestyrelsens Side vistnes Mangel paa Pietet ligeoverfor Kong Frederiks Minde, og man har som Vidnesbyrd derom, foruden forskjellige andre mindre væsentlige Ting, navnlig anført, at man, medens Stiftelsens Fundats fordrer, at Slottet Jagerspris med dets Omgivelser skal bevares fredet som Minde om Kongen, har taget den Beslutning at nedrive samtlige Slottets Udbygninger. At dette ikke kan være i Overensstemmelse med Fundatsens Ord, synes at være indlysende. Der kunde vel være Anledning til at beklage, at den Mand, som maatte anses for saavel at være den naturligste Bærer af Traditionen som ogsaa som den, der var nærmest kaldet til at være Bærer af den rette Pietet overfor Kong Frederik den Syendes Minde, saae sig strax ved Bestyrelsens første Virksomhed foranlediget til at træde ud af Bestyrelsen, da han ikke kunde forsvare de Skridt, den havde foretaget. — Det

næste Klagepunkt er dette, at Bestyrelsen har anvendt Stiftelsens Midler paa en saadan Maade, at man ingenlunde kan sige, at den er økonomisk, idet den har anvendt betydelige Kapitaler til Nybygninger, som i det Mindste fra forskjellige Sider ere blevene ansete for ganske usødvendige. Et saadant nyt Foretagende er f. Ex. Nolsgaardens paabegyndte Nedrivning og en ny Nolsgaards Opbygning i Enghaven, hvilket Enhver, der kender saadanne Forhold, maa vide, er et overordentlig betydeligt og bekosteligt Foretagende, og som saa meget mere maa synes usødvendigt, som en af de Bygninger, det her gjælder om, er opført i den nyeste Tid af Kong Frederik selv. Ved Siden af disse to Hovedpunkter er der anført en Række andre som Vidnesbyrd om Bestyrelsens Egenraadighed overfor Fundatsens Bestemmelser i forskjellige Retninger, paa hvilke jeg dog ikke i dette Dieblik skal komme dybere ind, men naar man kan bygge paa, hvad der paa den Maade er fremsat offentligt og henstaaer uimodsagt, synes det at være givet, at der er foretaget Skridt fra Bestyrelsens Side, som ingenlunde staa i Overensstemmelse med Stiftelsens to Hovedøtemed: Paa den ene Side Bevarelsen af Minderne om Kong Frederik den 7de og paa den anden Side en saadan økonomisk Bestyrelse af Stiftelsens Midler, at man kan tilstræbe Optagelsen af det størst mulige Børneantal. Medens Stiftelsens Formue nemlig er saa betydelig, at Stiftelsen maa kunne naae til at optage 6—700 Børn, er der, saa vidt mig bekendt, ikke optaget mere end 70 saadanne, altsaa kun et ringe Tal, og er det en Frugt af den Maade, hvorpaa man har omgaaedes med Stiftelsens Midler, er det naturligvis det stærkeste Vidnesbyrd om det Urigtige deri. Seg benytter dette Dieblik til at fremdrage dette Spørgsmaal, fordi Fundatten har en Bestemmelse, som gaar ud paa, at visse Forandringer i Fundatsens enkelte Bestemmelser med Justitsministerens Approbation kunne foretages i Løbet af de to første Aar efter Stifterindens Død. Denne Frist af 2 Aar vil være udløben i det kommende Foraar, og man kan altsaa antage, at der inden denne Fristis Forløb vil være fremkommet forskellige Forslag til Fundatsbestemmelser, om hvis Rigtighed man jo kan have forskellige Meninger. Det forlyder ogsaa, at der allerede i det sidst afsløbne Aars Begyndelse, nemlig i Januar Maaned, til Justitsministeriet skulde være indkommet saadanne Forslag til Forandringer i en Række Punkter af Fundatsens Bestemmelser, medens der Intet forlyder om, hvorvidt disse Forslag ere approberede af Ministeriet. — Der er endnu et Punkt, som gjør det saa meget mere ønskeligt, at der snart fremkommer en fuldstændig Forklaring over hele dette Forhold, og det er, at Fundatsens fordrer, at Bestyrelsen ved hvert Kalenderaars Slutning skal aflægge Regnskab, at dette Regnskab skal paakjendes af Revisor, og at det derefter skal